

perspectiva de la projectada Ciutat Riera de Caldes, que llavors semblava imminent...

—Si, ja recordo que fa vint-i-cinc anys la ciutat de Gallecgs s'havia batejat com a ACTUR, que volia dir «Actuación Urbanística URGENTE» (!). Suposo que també per aquesta causa augmentà considerablement el nombre d'establiments bancaris a la nostra vila. I, està satisfet de la tasca que hi ha portat a terme?

—Sí. Tinc aquí molts amics. I també, inevitablement suposo, alguns adversaris.

—Quins són els principals problemes que ha tingut d'afrontar?

—Crisi d'empreses, negociació de pactes salarials, problemes amb la Seguretat Social, per exemple per causa d'altres mèdiques injustificades, i un llarg etcètera.

—En quina proporció els ha pogut resoldre?

—No ho sé, exactament. Però, en 16 anys hauré intervingut en més de 5.000 casos.

—Creu que la gent, en general, és prou coneixedora dels seus drets?

—Jo establiria aquí

una diferència entre la gent jove, i la que no ho és tant. Els joves estan molt més preparats en aquest aspecte per bé que, intuïtivament, la gent té idees clares sobre allò que és just i el què no ho és. En quant a l'aplicació concreta en cada cas ja és una altra cosa. Son moltes les lleis, i a vegades, els mateixos professionals tenim dificultats per obrir-nos-hi pas i encertar-les a interpretar.

—Té més clientela entre la gent diguem-ne econòmicament poc dotada, que entre els que podríem considerar rics?

—Bàsicament tracto amb les persones treballadores. No he dut mai cap empresa i, li diré més: si en alguna ocasió, per haver-nos tingut d'enfrontar en algun conflicte i haver-ne sortit guanyador, m'han proposat de defensar-los en altres ocasions, he renunciat a fer-ho sempre. Ja hi ha altres advocats capacitats per atendre'ls, i jo mateix els he recomanat.

—Recorda quins són els casos més difícils que ha pogut resoldre?

—Tots tenen les seves dificultats. No m'ho faci concretar. Ja sap

allò que diuen: «Totes les comparacions són odioses.»

—I algun que no li hagi estat possible solucionar?

—Sí. Com és lògic, no sempre tenim o ens donen la raó. Per citar-li un exemple fora de l'àmbit del dret laboral, recordo un cas que em fou adjudicat en l'anomenat «torn d'ofici» i al qual vaig haver d'acabar renunciant: una separació matrimonial en la qual no hi havia manera de fer pagar al marit, taxista d'una població de l'entorn de Mollet, que deixava una esposa abandonada amb quatre fills, en l'estat de desesperació que cal suposar. Tot i que el marit acabà anant a la presó, només vàrem aconseguir que el pis comú fos per la muller. De pagar res.

—I no es trist que la llei del divorci doni lloc a situacions com aquestes?

—Evidentment. A França no hauria passat el mateix perquè l'Estat, en casos similars, ofereix una ajuda al marge i mentre no es resol la qüestió judicial, en ordre a l'orfenesa en la que pràcticament queden els fills.

—I com a coneixe-

dor que és del nostre poble —encara que no hi visqui, hi passa moltes hores— quins creu que són els problemes més greus que Mollet té plantejats?

—Un problema molt greu és la manca de vivendes assequibles als joves que volen casar-se i formar una llar. I un altre, entre l'excés de trànsit i de contaminació, una evident manca de qualitat de vida.

—Ha trobat en general ajuda i comprensió entre les autoritats a les quals s'havia de dirigir?

—Sí. Fins i tot entre els diversos ajunta-

ments que ha tingut Mollet en els darrers anys, que quan calia ens han facilitat locals per tal de poder-nos reunir, quan no cabíem al despatx.

—L'han amenaçat, alguna vegada?

—No. Ara, algun empresari molest, això sí.

—Voldria afegir alguna pregunta que no hagi encertat a fer-li?

—Sí. Penso que és important ressaltar que, d'acord amb la nova ordenació judicial, Mollet tindrà aviat en aquest aspecte la mateixa consideració que Granollers.

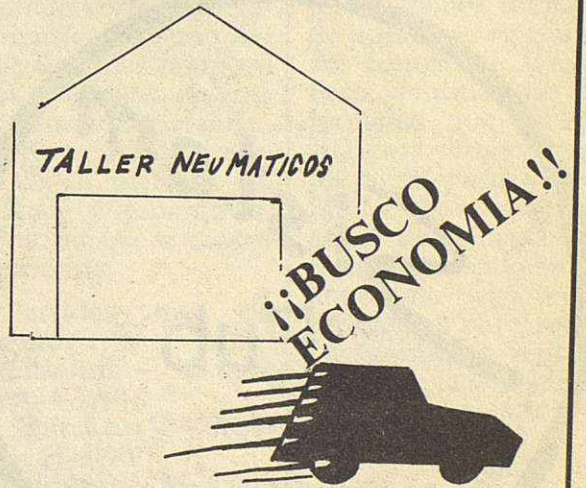
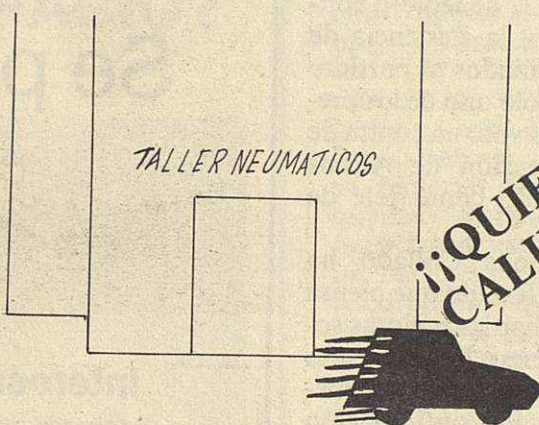
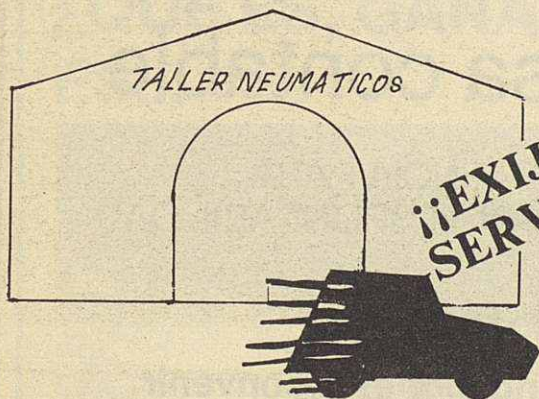
—Li recordo, senyor

Redorta, que ja teníem Jutjat Comarcal i es va perdre per manca de prou assumptes despatxats...

Fins aquí, la conversa que creiem interessant als lectors de TRIBUNA VALLESANA. Ens acomiadem demanant disculpes al Sr. Redorta per haver-lo distret, tanta estona, de les seves ocupacions habituals, no sense desitjar-li nous encerts a favor del ciutadà corrent, quins drets no serien, altrament, tan ben defensats.

J. Aliguer

¿QUIEN DA MAS?

NO LE DE MAS VUELTAS, Y SI QUIERE RODAR SEGURO

DIRIJASE
A:

c./ Burgos, 60

Avda. Gaudí, 13

MOLLET DEL VALLES